

**МІНІСТЕРСТВО ЮСТИЦІЇ
УКРАЇНИ**

Мін'юст

вул. Архітектора Городецького, 13, м. Київ, 01001

тел.: (044) 364-23-93, факс: (044) 271-17-83

E-mail: callcentre@minjust.gov.ua,

themis@minjust.gov.ua,

Web: <http://www.minjust.gov.ua>,

код згідно з ЄДРПОУ 00015622

**Голові Комітету
Верховної Ради України
з питань правоохоронної
діяльності
Сергію ІОНУШАСУ**

Щодо розгляду листа

від 21.04.2023 № 04-27/3-2023/83779

Шановний Сергію Костянтиновичу!

Міністерство юстиції України відповідно до Вашого листа від 21.04.2023 № 04-27/3-2023/83779 опрацювало проєкт Закону України «Про внесення змін до статті 121 Кодексу України про адміністративні правопорушення та інших законодавчих актів України щодо безпеки експлуатації транспортних засобів» (реєстр. № 9210 від 17.04.2023) (далі – проєкт Закону), внесений на розгляд Верховної Ради України народними депутатами України Заблоцьким М.Б., Соломчуком Д.В., Медяником В.А. та іншими, і в межах компетенції повідомляє.

Як вбачається із пояснювальної записки, проєкт Закону розроблено з метою покращення якості закону про відповідальність за вчинення адміністративних правопорушень, що стосуються безпеки експлуатації транспорту.

Водночас до проєкту Закону висловлюємо такі зауваження.

1. Пунктом 1 розділу I проєкту Закону передбачається внесення змін до статті 121 Кодексу України про адміністративні правопорушення (далі – КУпАП).

1.1. Так, підпунктом 7 пункту 1 розділу I проєкту Закону пропонується санкцію частини четвертої статті 121 викласти у редакції, згідно з якою повторно протягом року вчинення будь-якого з порушень, передбачених частинами першою – третьою цієї статті, тягне за собою *накладення штрафу у двократному розмірі від розміру штрафу за основний склад відповідного правопорушення*».

СЕД АСКОД

Міністерство юстиції України

№ 63127/5258-1-23/11.1.2 від 20.05.2023

Підписувач Малюська Денис Леонтійович

Сертифікат 3ED5083160DBC59B04000000E04446007171D100

Дійсний з 20.02.2023 12:20:56 по 20.02.2024 12:20:56

Підпунктом 8 пункту 1 розділу I проекту Закону пропонується доповнити статтю 121 новою частиною п'ятою, передбачивши, що систематичне (три і більше) протягом року вчинення будь-якого з порушень, передбачених частинами першою – третьою цієї статті, або якщо внаслідок цих правопорушень сталась дорожньо-транспортна пригода, тягне за собою накладення штрафу у трьократному розмірі від розміру штрафу за основний склад відповідного правопорушення з позбавленням права керування транспортними засобами на строк від трьох до шести місяців або без такого з оплатним вилученням транспортного засобу або без такого.

У зв'язку з викладеним слід зазначити, що на сьогодні санкції частин статті 121 КУпАП передбачають накладення штрафу у чітко встановлених розмірах неоподатковуваних мінімумів доходів громадян, а не від їх кратності.

Враховуючи наведене, пропозиція щодо встановлення штрафів у кратних розмірах від розміру штрафу за основний склад відповідного правопорушення суперечитиме логічній послідовності, в якій викладена стаття 121 КУпАП, в частині визначення розмірів штрафів.

З огляду на вказане підпункти 7, 8 пункту 1 розділу I проекту Закону в цій частині потребують доопрацювання.

1.2. Враховуючи усталену практику побудови норм КУпАП, підпункти 2, 4, 6, 7 пункту 1 розділу I проекту Закону не відповідають вимогам нормопроектувальної техніки.

Так, з огляду на те, що стаття 121 КУпАП структурно складається із частин та абзаців, у підпунктах 2, 4, 6, 7 пункту 1 розділу I проекту Закону має йтися про внесення змін до частин та абзаців статті 121 КУпАП, а не до «санкцій частин».

1.3. Підпунктом 12 пункту 1 розділу I проекту Закону частину одинадцяту статті 121 пропонується викласти в новій редакції: «Порушення особою, яка керує транспортним засобом, правил перевезення *малолітніх дітей*».

У зв'язку з наведеним слід зазначити, що на сьогодні частиною десятою статті 121 КУпАП встановлено відповідальність за порушення *правил перевезення дітей*.

Відповідно до положень статті 6 Сімейного кодексу України правовий статус дитини має особа до досягнення нею повноліття. *Малолітньою вважається дитина до досягнення нею чотирнадцяти років*.

Статтею 1 Закону України «Про охорону дитинства» встановлено, що дитина – особа віком до 18 років (повноліття), якщо згідно з законом, застосовуваним до неї, вона не набуває прав повнолітньої раніше.

Слід зазначити, що відповідно до підпункту «в» пункту 21.11 Правил дорожнього руху, затверджених постановою Кабінету Міністрів України від 10.10.2001 № 1306, забороняється перевозити, зокрема, дітей до 16-річного віку в кузові будь-якого вантажного автомобіля.

Таким чином, в разі прийняття запропонованих змін може виникнути ситуація, за якої законодавством передбачено заборону вчиняти ті чи інші дії,

які стосуються, зокрема, перевезень дітей, а відповідальність за такі дії буде відсутня.

Крім того, авторами проєкту Закону не наведено обґрунтувань такої законодавчої ініціативи.

З огляду на викладене підпункт 12 пункту 1 розділу I проєкту Закону потребує перегляду та доопрацювання.

2. Підпунктом 1 пункту 1 розділу II Прикінцевих положень проєкту Закону передбачається внести зміни до Закону України «Про деякі питання ввезення на митну територію України та проведення першої державної реєстрації транспортних засобів» (далі – Закон № 2739), виклавши статтю 3 у новій редакції, згідно з якою документами, що засвідчують відповідність транспортних засобів вимогам технічних регламентів та екологічних норм, є сертифікат або інший документ про підтвердження відповідності, виданий згідно із законодавством України або держави – члена Європейського Союзу чи їх уповноваженими органами, виробниками цих транспортних засобів або їх уповноваженими представниками в Україні, або будь-яким іншим іноземним уповноваженим державним органом країни, з якою укладено відповідний двосторонній договір та/або багатосторонній міжнародний договір (крім сертифікатів, отриманих за адміністративними процедурами російської федерації та республіки білорусь).

У зв'язку з наведеним слід зазначити, що нова редакція статті 3 Закону № 2739 потребує аналізу щодо узгодженості із Законом України «Про технічні регламенти та оцінку відповідності» (далі – Закон про оцінку відповідності), зокрема:

стаття 45 Закону про оцінку відповідності передбачає визнання результатів оцінки відповідності, проведеної за межами України.

Так, згідно з частиною третьою вищевказаної статті призначені органи мають право визнавати і приймати результати оцінки відповідності (протоколи випробувань, документи про відповідність тощо) вимогам технічних регламентів, проведеної іноземними акредитованими органами з оцінки відповідності, на підставі укладених з такими органами договорів про визнання результатів оцінки відповідності за умови, якщо національні органи з акредитації, які акредитують органи з оцінки відповідності як в Україні, так і в іншій державі, є членами міжнародної або регіональної організації з акредитації та/або уклали угоду про взаємне визнання з такою організацією стосовно відповідних видів діяльності з оцінки відповідності;

в частині слів «крім сертифікатів, отриманих за адміністративними процедурами російської федерації та республіки білорусь» не в повній мірі охоплює обмеження щодо використання документів про відповідність, отриманих за адміністративними процедурами російської федерації та республіки білорусь.

Так, згідно зі статтею 1 Закону України «Про технічні регламенти та оцінку відповідності» документ про відповідність – це декларація (в тому числі

декларація про відповідність), звіт, висновок, свідоцтво, сертифікат (у тому числі сертифікат відповідності) або будь-який інший документ, що підтверджує виконання заданих вимог, які стосуються об'єкта оцінки відповідності.

Враховуючи зазначене, потребує перегляду підпункт 5 пункту 1 розділу I проєкту Закону в частині слів «або транспортним засобом, який не має чинного сертифіката відповідності чи *іншого передбаченого законодавством документу про підтвердження відповідності*».

Відповідного перегляду у зв'язку з наведеним потребують запропоновані зміни до диспозицій статті 121 КУпАП у цій частині.

З огляду на викладене в цілому до проєкту Закону слід зазначити, що він потребує аналізу щодо відповідності до термінології Закону про оцінку відповідності. Наприклад, в частині слів «*щодо підтвердження відповідності та/або придатності*» (абзац третій підпункту 2 пункту 1 розділу II проєкту Закону). Закон про оцінку відповідності не містить такого терміна, як «підтвердження придатності», а оперує терміном «підтвердження відповідності».

Додатково інформуємо, що проєкт Закону потребує висловлення позиції головним органом у системі центральних органів виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізацію державної політики у сфері технічного регулювання та стандартизації, яким є Міністерство економіки України (Положення про Міністерство економіки України, затверджене постановою Кабінету Міністрів України від 20.08.2014 № 459 (в редакції постанови Кабінету Міністрів України від 17.02.2021 № 124)).

З повагою

Міністр

Денис МАЛЮСЬКА